یادداشت

«چوی ریونگ‌هه»؛ مردی که در سایه «کیم جونگ اون» به قدرت رسید

ظهور «دست پنهان»

شرق: چوی ریونگ‌هه، که یکی از مردان دست راست کیم جونگ اون محسوب می‌شود، توانسته در یکی از سخت‌ترین و بی‌رحم‌ترین رژیم‌های جهان، جان سالم به در ببرد. او از تصفیه‌های سیاسی و اعدام رقبایش در یکی از بی‌رحم‌ترین رژیم‌های جهان نجات یافته و حالا به عنوان یکی از قدرتمندترین مقامات کره شمالی، یک پایگاه قدرت شخصی در داخل دولت این کشور ایجاد کرده که ممکن است روزی تهدیدی برای مقام عالی کیم جونگ اون باشد. به گزارش تایمز، چوی ریونگ‌هه، رئیس یکی از قدرتمندترین ارگان‌های اجرائی کره شمالی، به طور پیوسته در حال افزایش نفوذ فردی خود درون رژیم است، طبق تحقیقاتی که به سفارش پارلمان کره جنوبی انجام شده، او این کار را با تأسیس یک ساختار قدرت شخصی و با تأیید کیم جونگ اون انجام داده است، اما هنوز هیچ مدرکی مبنی بر اینکه او قصد چالش با کیم را داشته باشد وجود ندارد. اما چوی با تصدی کنترل انتصابات و ارتقای حامیان خود به موقعیت‌های کلیدی، در حال تمرکز قدرت شخصی در کره شمالی است که در گذشته این‌گونه اقدامات منجر به سقوط افرادی شده که چنین قدرتی را به دست آورده بودند.

این تحلیل که توسط سرویس تحقیقات مجلس ملی کره جنوبی (NARS) تهیه شده است، نگاهی نادر به سازوکار داخلی یکی از مرموزترین و غیرقابل نفوذترین سازمان‌های رهبری در جهان ارائه می‌دهد. در گزارش آمده است: «چوی ریونگ‌هه در کنار کیم جونگ اون به عنوان یک «دست نامرئی» عمل می‌کند و از فعالیت‌های عمومی خود به‌شدت اجتناب کرده است». نویسنده گزارش، لی سونگ‌یول، می‌نویسد: «اما به طور متناقضی، چوی که با اختیاراتی که کیم به او داده رشد کرده است، در حال محدودکردن کیم جونگ اون است، چراکه با از بین بردن رقابت و موازنه‌های قدرت در میان نخبگان درون ساختار قدرت کره شمالی، در حال تمرکز قدرت است».

چوی ریونگ‌هه، ۷۵ساله، فرزند «چوی هیون»، یکی از قهرمانان مقاومت علیه ژاپن در جنگ جهانی دوم و پیش از تقسیم شبه‌جزیره کره است. پس از موفقیت‌های فراوان در حزب کارگران کره، در سال ۲۰۱۰ توسط کیم جونگ ایل، پدر کیم جونگ اون و رهبر پیشین کره شمالی، به درجه ژنرالی منصوب شد. او در اوایل زندگی حرفه‌ای خود به عنوان یک یار وفادار به «جانگ سونگ‌تک»، عموی کیم جونگ اون، شناخته می‌شد، اما پس از اختلافاتی که با او پیدا کرد، تبدیل به یکی از حامیان اصلی کیم شد.

اندکی پس از آن در سال ۲۰۱۳، جانگ به اتهام خیانت و پس از آنکه با شدت توسط رسانه‌های دولتی علنا محکوم شد، اعدام شد. از جمله جرائم دیگر او، توطئه برای سرنگونی کیم، عدم تشویق مشتاقانه او و نصب بنای یادبودی به افتخار کیم «در گوشه‌ای سایه‌دار» عنوان شد. این مورد، چشمگیرترین نمونه از مجموعه تصفیه‌های مداوم کیم در میان نزدیکانش بود.

در سال ۲۰۱۵، گزارش شد معاون نخست‌وزیر کره شمالی، چوئه یونگ گون، پس از مخالفت با سیاست‌های جنگل‌داری کیم، تیرباران شده است. در همان سال، به گفته سازمان اطلاعاتی کره جنوبی، وزیر دفاع سابق، هیون یونگ چول، به دلیل جرائمی از جمله به خواب رفتن در حضور رهبر عالی، با یک سلاح ضدهوایی تکه‌تکه شد؛ هرچند نحوه اعدام او تأیید نشده است.

چوئه نیز از این تصفیه‌ها در امان نماند. در سال ۲۰۱۵، او به طور ناگهانی از مقام خود برکنار شد و به یک مزرعه جمعی فرستاده شد تا به نوعی «بازآموزی» شود. گزارش‌های جاسوسان کره جنوبی نشان می‌دهد کیم پس از سقوط یک تونل در یک ایستگاه برق که چوی مسئول آن بود، به او پشت کرد. با این حال، چوی پس از مدتی توانست بازگردد و وضعیت خود را در حکومت تقویت کند؛ به‌ویژه با کمک ازدواج پسرش با «کیم یو جونگ»، خواهر قدرتمند کیم جونگ اون. در سال ۲۰۱۷، او به عنوان رئیس «دپارتمان سازمان و هدایت» حزب کارگران کره منصوب شد که یکی از مهم‌ترین دفاتر حزب است و پیش از این همیشه تحت هدایت اعضای خانواده کیم قرار داشت.

این دپارتمان، به عنوان «حزب در درون حزب» شناخته می‌شود و رئیس آن نقشی کلیدی در اجرای رهبری مطلق کیم جونگ اون ایفا می‌کند. به این ترتیب، چوی به عنوان نفر دوم در ساختار قدرت کره شمالی مطرح شد.

در سال ۲۰۱۹، چوی به عنوان رئیس تشریفاتی کشور کره شمالی منصوب شد که این امر موقعیت او را به عنوان سرپرست رژیم رسمی کرده و تکمیل‌کننده انتقال رهبری به نسل جدید شد. گزارش NARS به این نکته اشاره دارد که چوی ریونگ‌هه، با تأسیس سازمان غیررسمی خود، موافقت کیم جونگ اون را جلب کرده است. مانند جانگ سونگ‌تک، او نیز با استفاده از ارتباطات مستقیم خود، نزدیکانش را به مقامات کلیدی در حزب، دولت و ارتش منصوب کرده است.

«چوئه ریونگ هائه با تأیید کیم جونگ اون، شروع به تبدیل سازمان غیررسمی خود به یک سازمان رسمی کرد». این گزارش ادامه می‌دهد: «او نیز مانند جانگ سونگ تائک، نزدیکان خود را بر اساس ارتباطات مستقیمش در پست‌های کلیدی حزب، دولت و ارتش منصوب کرد... در بحبوحه تغییرات سریع در نظم بین‌المللی، ثبات توازن میان مشروعیت کیم جونگ اون و قدرت اجرائی چوئه ریونگ هائه حیاتی خواهد بود».

اولتیماتوم واشنگتن به مذاکرات صلح

شرق: در حالی که حملات هوایی روسیه روز گذشته هم شهرهای اوکراین را هدف قرار داد و دست‌کم دو کشته و ده‌ها زخمی برجای گذاشت، وزیر امور خارجه آمریکا هشدار داد اگر پیشرفت چشمگیری در مذاکرات صلح حاصل نشود، واشنگتن «ظرف چند روز» از این گفت‌وگوها کنار خواهد کشید. مارکو روبیو، وزیر امور خارجه ایالات متحده، پس از دیدار با رهبران اروپایی و اوکراینی در پاریس، با لحنی قاطع اعلام کرد: «ما این تلاش مذاکرات صلح را برای هفته‌ها و ماه‌ها ادامه نخواهیم داد. بنابراین باید خیلی سریع، و منظورم ظرف چند روز است، مشخص کنیم که آیا این کار در چند هفته آینده امکان‌پذیر است یا خیر». او افزود: «اگر پیشرفتی حاصل شود، ما هستیم. اگر نشود، اولویت‌های دیگری هم برای تمرکز روی آنها داریم».

این اظهارات در حالی بیان می‌شود که روسیه سحرگاه جمعه حملات گسترده‌ای را علیه مراکز جمعیتی اوکراین ترتیب داد. ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، اعلام کرد حمله روسیه به شهر خارکیف ده‌ها خانه را ویران کرده و ۷۰ نفر را زخمی کرده است که در میان آنها یک کودک دوساله نیز دیده می‌شود. همچنین در حمله به شهر سومی، اصابت یک پرتابه به یک نانوایی منجر به کشته‌شدن یک نفر دیگر شد. کی‌یف، پایتخت اوکراین و شهر دنیپرو نیز هدف موشک‌ها و پهپادهای روسی قرار گرفتند. زلنسکی با اشاره به این حملات گفت: «روسیه این جمعه خوب را این‌گونه آغاز کرد -با موشک‌های بالستیک، موشک‌های کروز، پهپادها- با زخمی‌کردن مردم و شهرهای ما». با این حال، نیروی هوایی اوکراین اعلام کرد موفق شده است در طول شب سه موشک کروز اسکندر-کا و ۲۳ پهپاد مهاجم را سرنگون کند.

سفر نخست‌وزیر اوکراین به آمریکا

همزمان با این تحولات، قرار است نخست‌وزیر اوکراین هفته آینده برای گفت‌وگو با مقامات ارشد آمریکایی به واشنگتن سفر کند. هدف از این سفر، تلاش برای نهایی‌کردن یک توافق دیرینه و پرچالش بر سر مواد معدنی و منابع تا تاریخ ۲۶ آوریل است.

بر اساس یادداشتی که توسط دولت اوکراین منتشر شد، «دنیس اشمیهال، نخست‌وزیر اوکراین، در روزهای آینده از واشنگتن بازدید خواهد کرد تا با اسکات بسنت، وزیر خزانه‌داری آمریکا، دیدار کند و از نتیجه‌گیری بحث‌های فنی در سطح بالا حمایت کند». در این سند تأکید شده است: «انتظار می‌رود تیم‌های مذاکره‌کننده تا ۲۶ آوریل ۲۰۲۵ گزارشی از پیشرفت ارائه دهند، با هدف تکمیل مذاکرات تا آن تاریخ و امضای توافق در اسرع وقت».

مذاکرات پشت پرده آمریکا و روسیه بر سر جنگ اوکراین وارد فاز سرنوشت‌سازی شد

۵ استان، گره کور صلح

گفت‌وگوهای ایالات متحده و روسیه بر سر جنگ در اوکراین، اکنون بر سرنوشت پنج منطقه کلیدی اوکراین متمرکز شده است؛ مناطقی که مسکو ادعای مالکیت آنها را دارد، اما کی‌یف به‌هیچ‌وجه حاضر به چشم‌پوشی از آنها نیست. استیو ویتکاف، فرستاده دونالد ترامپ، معتقد است این سرزمین‌ها نقشی حیاتی در پایان‌دادن به جنگ دارند و به نظر می‌رسد به محور اصلی معامله‌ای تبدیل شده‌اند که او از جانب ترامپ با کرملین در حال مذاکره بر سر آن است. بااین‌حال، وضعیت پیچیده این مناطق می‌تواند به سد راه هرگونه توافقی بدل شود.

ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، پیش‌تر کریمه، دونتسک، لوهانسک، زاپوریژیا و خرسون را بخشی از خاک روسیه اعلام کرده است. این در حالی است که تمام این سرزمین‌ها درون مرزهای اوکراین قرار دارند و دست‌کم بخش‌هایی از آنها در اشغال نظامیان مسکو است. در مقابل، ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، قاطعانه می‌گوید کشورش هرگز این مناطق را به‌عنوان بخشی از روسیه به رسمیت نخواهد شناخت.

چنانچه دولت ترامپ، زلنسکی را برای واگذاری بخشی یا تمام این مناطق تحت فشار بگذارد، او در موقعیت بسیار دشواری قرار خواهد گرفت؛ اگر مقاومت کند، ممکن است حمایت حیاتی آمریکا را از دست بدهد و اگر تسلیم شود، با خشم و سرخوردگی مردم اوکراین روبه‌رو خواهد شد. هر یک از این سناریوها در نهایت به نفع پوتین تمام می‌شود.

چه کسی کنترل این مناطق را در دست دارد؟

این پنج استان اوکراین که روسیه ادعای مالکیت آنها را دارد، کمربندی استراتژیک را در سراسر جنوب شرقی این کشور تشکیل می‌دهند؛ منطقه‌ای غنی از زمین‌های حاصلخیز کشاورزی، ذخایر ارزشمند معدنی و مراکز مهم صنعتی. تهاجم ویرانگر روسیه به این مناطق، به بهای جان هزاران انسان تمام شده، شهرهای متعددی را با خاک یکسان کرده و موج گسترده‌ای از آوارگی و کاهش جمعیت را به دنبال داشته است.

نیروهای روسی ابتدا در سال ۲۰۱۴ شبه‌جزیره کریمه و بخش‌هایی از شرق اوکراین را به تصرف خود درآوردند. پس از آن، پوتین با توصیف سایر مناطق به‌عنوان سرزمین‌های «تاریخی روسیه»، به تدریج ادعاهای خود را علنی‌تر کرد. بااین‌حال، تلاش‌ها برای گسترش اشغالگری با مقاومت سرسختانه اوکراینی‌ها روبه‌رو شد و ناکام ماند.

پس از تهاجم تمام‌عیار روسیه در فوریه ۲۰۲۲، ارتش این کشور موفق شد بخش اعظم لوهانسک، قسمت بزرگی از دونتسک و بخش‌هایی از زاپوریژیا و خرسون را به کنترل خود درآورد. اما اوکراین در اواخر همان سال توانست مرکز استان خرسون را پس بگیرد و از آن زمان، روسیه برای تحقق هدف فوری خود یعنی تصرف کامل استان دونتسک، با چالش‌هایی جدی مواجه بوده است.

روسیه بلافاصله پس از اشغال، با خشونت تمام، هرگونه صدای مخالف با حاکمیت خود را در این مناطق سرکوب کرد. مسکو سپس در سپتامبر ۲۰۲۲، با برگزاری نمایش‌هایی تحت عنوان «همه‌پرسی»، تلاش کرد به حضور نظامی خود مشروعیت ببخشد. طبق ادعای کرملین، اکثریت قاطع ساکنان به پیوستن به روسیه رأی داده‌اند و بر همین اساس، این مناطق بخشی از خاک روسیه اعلام شدند. این اقدام با محکومیت گسترده جامعه جهانی روبه‌رو شد و اکثر کشورها آن را به رسمیت نشناختند.

ویتکاف چه می‌گوید؟

ویتکاف برای نخستین بار در مصاحبه‌ای با تاکر کارلسون در ماه مارس، بحث این مناطق را پیش کشید؛ هرچند در آن زمان تعدادشان را اشتباه اعلام کرد و حتی نام بیشتر آنها را به خاطر نمی‌آورد. او به نادرستی ادعا کرد روسیه کنترل بالفعل این سرزمین‌ها را در اختیار دارد و همان استدلال‌های پوتین برای توجیه اشغالگری را تکرار کرد، مبنی بر اینکه ساکنان این مناطق عمدتا روسی‌زبان هستند و خودشان به پیوستن به روسیه رأی داده‌اند؛ ادعایی که با یافته‌ها و محکومیت‌های بین‌المللی در تضاد کامل است.

ویتکاف در مصاحبه دیگری با وال‌استریت ژورنال، فاش کرد که پوتین در گفت‌وگوهایشان وسواس خاصی روی مسئله خاک اوکراین داشته است. او همچنین اشاره کرد که روسیه ممکن است بتواند کنترل «برخی» از این مناطق را به دست آورد، اما نه همه آنها را. ویتکاف حتی این سؤال بحث‌برانگیز را مطرح کرد که شاید اوکراین اهمیت کمتری برای مناطقی قائل باشد که بیشتر ساکنان‌شان روسی‌زبان هستند؛ «وقتی به آن پنج منطقه نگاه می‌کنید، روسیه، شما به آنها اهمیت می‌دهید و اتفاقا اوکراین، شما هم به آنها اهمیت می‌دهید. اگر برخی از آنها بیشتر روسی‌زبان باشند، آیا اهمیت کمتری برایتان دارد؟».

این در حالی است که زلنسکی بارها تاکید کرده است هرگز و تحت هیچ شرایطی حاکمیت روسیه بر ذره‌ای از خاک اوکراین را نخواهد پذیرفت؛ موضعی که از حمایت قاطع اکثریت مردم اوکراین برخوردار است.

ساکنان چه می‌خواهند؟

واقعیت این است که تمام این مناطق در همه‌پرسی تاریخی سال ۱۹۹۱ به استقلال اوکراین از اتحاد جماهیر شوروی رأی مثبت دادند. اگرچه جمعیت درخور توجهی از روس‌تباران و روسی‌زبانان در این سرزمین‌ها زندگی می‌کنند، اما نظرسنجی‌های متعدد در سالیان متمادی نشان داده است اکثر ساکنان اوکراین، فارغ از قومیت یا زبان مادری‌شان، خود را شهروند اوکراین می‌دانند.

پس از اشغال این مناطق توسط روسیه، بسیاری از شهروندان وفادار به کی‌یف مجبور به ترک خانه‌های خود شدند و مسکو در مقابل، شهروندان روس را برای سکونت به این مناطق منتقل کرد. هم‌زمان، روسیه کارزار خشونت‌باری را برای «روسی‌سازی» اجباری این سرزمین‌ها به راه انداخت و هزاران غیرنظامی را که در برابر این روند مقاومت می‌کردند، زندانی و شکنجه کرد.

گسترش زبان روسی در اوکراین، به‌ویژه در مناطق شرقی و جنوبی، عمدتا میراث قرن‌ها سلطه امپراتوری مسکو است که این زبان را به‌عنوان زبان رسمی کار و فرهنگ ترویج می‌کرد و استفاده از زبان اوکراینی را اغلب با توسل به زور و خشونت سرکوب می‌کرد. پوتین نیز مدت‌هاست با تکیه بر همین پیشینه، ادعا می‌کند روسیه حق دارد در کشورهایی که جمعیت روسی‌زبان دارند، مداخله نظامی کند.

اما تهاجمات او به اوکراین، نتیجه‌ای کاملا معکوس به بار آورده است. بر اساس نظرسنجی‌های بنیاد ابتکارات دموکراتیک، یک مرکز معتبر نظرسنجی در کی‌یف، از زمان آغاز تهاجم اولیه روسیه در سال ۲۰۱۴، شمار اوکراینی‌هایی که زبان اوکراینی را زبان مادری خود می‌دانند، از ۴۸ درصد به ۷۸ درصد افزایش یافته است. در مقابل، سهم کسانی که زبان مادری‌شان روسی است، از ۳۱ درصد به تنها شش درصد سقوط کرده است.

روسیه می‌خواهد که به رسمیت شناختن کنترل کاملش بر این پنج منطقه، بخشی از هرگونه توافق نهایی صلح باشد، اما جاه‌طلبی‌های مسکو به همین‌جا محدود نمی‌شود. کرملین همچنین از اوکراین می‌خواهد که از تلاش برای پیوستن به پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) دست بردارد و اندازه ارتش خود را نیز به‌شدت محدود کند.

اما هدف غایی پوتین، همان‌طور که پیش از تهاجم سال ۲۰۲۲ اعلام کرد، تسلط کامل روسیه بر کی‌یف، پایتخت اوکراین است. دقیقا به همین دلیل است که رهبران اوکراین، مذاکرات کنونی روسیه با ایالات متحده را نه تلاشی برای صلح، بلکه اقدامی هدفمند برای تضعیف حمایت‌های بین‌المللی از کی‌یف می‌دانند تا مسیر دستیابی روسیه به آن هدف نهایی هموارتر شود.

گزارش

حماس: آزادی همه گروگان‌ها فقط در ازای پایان کامل جنگ

در چرخشی درخورتوجه که چشم‌انداز آتش‌بس در غزه را پیچیده‌تر می‌کند، حماس اعلام کرده است دوران توافق‌های موقت و مقطعی به سر آمده و این گروه تنها در چارچوب یک «معامله جامع» حاضر به آزادی تمامی گروگان‌های باقی‌مانده است. شروط این معامله نهایی، صریح و قاطع اعلام شده‌اند؛ پایان کامل و دائمی جنگ در غزه، آزادی تمامی زندانیان فلسطینی در بند اسرائیل و تضمین بازسازی ویرانه‌های غزه.

خلیل الحیه، از چهره‌های ارشد حماس در غزه، در یک سخنرانی تلویزیونی ضمن رد پیشنهاد اخیر اسرائیل برای آتش‌بس موقت، تأکید کرد که گروهش دیگر وارد بازی‌ای نخواهد شد که به گفته او اسرائیل از آن برای پیشبرد اهداف سیاسی خود یعنی «ادامه جنگ و تعمیق قحطی» بهره می‌برد. او تصریح کرد: «حماس بخشی از این روند نخواهد بود». این موضع سرسختانه، امیدها برای دستیابی به یک توافق سریع را به‌شدت کاهش داده است.

به باور این مقام حماس، پذیرش آتش‌بس‌های موقت بدون تضمین پایان جنگ، به اسرائیل فرصت می‌دهد تا ضمن تجدید قوا و کاهش فشارهای بین‌المللی، همچنان به هدف نهایی خود یعنی کنترل کامل یا نابودی زیرساخت‌های مقاومت در غزه ادامه دهد، درحالی‌که بحران انسانی ساکنان نوار غزه روز به روز وخیم‌تر می‌شود. این موضع سرسختانه، امیدها برای دستیابی به یک توافق سریع را به‌شدت کاهش داده و زنگ خطر را برای طولانی‌ترشدن جنگ به صدا درآورده است.

این در حالی است که تلاش‌های میانجیگران مصری برای احیای چارچوب توافق آتش‌بس پیشین در ماه ژانویه همچنان ادامه دارد، اما مذاکرات در قاهره عملا به بن‌بست خورده و پیشرفت ملموسی حاصل نشده است. واکنش واشنگتن به این موضع جدید حماس تند بود؛ جیمز هیویت، سخنگوی شورای امنیت ملی آمریکا، اظهارات الحیه را نشانه‌ای از «بی‌علاقگی حماس به صلح» دانست و بار دیگر هشدار داد که اگر گروگان‌ها آزاد نشوند، این گروه با «واکنش شدید» مواجه خواهد شد.

شکاف میان مواضع دو طرف عمیق به نظر می‌رسد. اسرائیل که پس از آزادی ۳۸ گروگان در ژانویه و توقف مذاکرات در مارس، عملیات نظامی خود را در غزه از سر گرفته، همچنان بر ادامه حملات تا آزادی ۵۹ گروگان باقی‌مانده و «خلع سلاح کامل غزه» اصرار می‌ورزد. در مقابل، حماس آزادی گروگان‌ها را تنها به‌عنوان بخشی از یک راه‌حل نهایی و پایان جنگ می‌پذیرد.

در بحبوحه این بن‌بست دیپلماتیک، شاخه نظامی حماس با انتشار خبری نگران‌کننده، اعلام کرد که پس از حمله ارتش اسرائیل به یک محل اختفا، ارتباط خود را با نیروهایی که مسئول نگهداری «ادان الکساندر»، گروگان اسرائیلی-آمریکایی بودند، از دست داده است. این گروه با انتشار ویدئویی، پیامی هولناک برای خانواده‌های گروگان‌ها فرستاد و تهدید کرد که فرزندانشان ممکن است به صورت «پیکرهایی متلاشی» بازگردانده شوند.

از دیدگاه واشنگتن، اولویت اصلی باید آزادی فوری و بدون قید و شرط گروگان‌ها باشد و گره‌زدن سرنوشت آنها به یک توافق جامع و زمان‌بر، این هدف حیاتی را به تعویق انداخته و مانعی بر سر راه تلاش‌ها برای ارسال کمک‌های بشردوستانه به غزه ایجاد می‌کند. آمریکا هم‌زمان اسرائیل را نیز برای انعطاف بیشتر تحت فشار قرار داده، اما انتقاد علنی‌اش در این مقطع بیشتر متوجه حماس است.

سازمان‌های بین‌المللی بارها نسبت به وقوع قحطی تمام‌عیار در نوار غزه هشدار داده‌اند، زیرساخت‌های حیاتی نابود شده و بیش از ۸۰ درصد جمعیت ۲.۳ میلیونی غزه آواره شده‌اند و در شرایطی اسفناک به سر می‌برند.

آگهی تغییرات **شرکت سهامی خاص کاغذ بهراد** به شناسه ملی ۱۰۱۰۱۳۶۲۲۱۹ و به شماره ثبت ۹۱۸۹۵ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده مورخ ۱۴۰۳.۰۸.۰۱ تصمیمات ذیل اتخاذ شد خانم شهناز خرم به شماره ملی ۰۰۴۰۷۵۰۶۰۴ به سمت عضو اصلی هیئت مدیره تا تاریخ ۱۴۰۵.۰۸.۰۱و به سمت مدیرعامل تا تاریخ ۱۴۰۵.۰۸.۰۱ آقای امیر مسعود سمیع داریانی به شماره ملی ۰۰۵۷۲۶۲۹۶۹ به سمت نایب رئیس هیئت مدیره تا تاریخ ۱۴۰۵.۰۸.۰۱ آقای حسین سمیع داریان به شماره ملی ۱۷۲۸۶۲۷۷۷۱ به سمت رئیس هیئت مدیره تا تاریخ ۱۴۰۵.۰۸.۰۱ انتخاب گردیدند کلیه اوراق و اسناد بهادار و تعهد آور شرکت از قبیل چک ، سفته ، بروات ، قراردادها عقود اسلامی و همچنین کلیه نامه های عادی و اداری باامضاء هر یک از اعضای هیات مدیره به تنهایی همراه با مهر شرکت معتبر می باشد. خانم نسترن حسینی به شماره ملی ۰۰۷۸۱۹۹۲۸۱ به سمت بازرس علی البدل تا پایان سال مالی موسسه حسابرسی و خدمات مدیریت هژیران حسابداران رسمی به شناسه ملی ۱۰۱۰۰۳۲۷۰۲۰ به سمت بازرس اصلی تا پایان سال مالی انتخاب گردیدند. روزنامه کثیرالانتشار شرق جهت نشر آگهی های شرکت تعیین گردید. ترازنامه و حساب سود و زیان سال مالی منتهی به ۱۴۰۲.۱۲.۲۹ مورد تصویب قرار گرفت. سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری تهران (۱۹۱۲۱۴۳)

کارت سوخت و کارت خودرو پژو ۲۰۶ نقره ای متالیک مدل ۱۳۸۴ به شماره پلاک ۷۷ج۵۶۴ ایران۱۳ شماره شاسی ۱۹۸۳۴۵۴۱ و شماره موتور ۱۰FSS۱۵۱۱۵۶۲۱ به نام **ابراهیم سوادکوهی وزوه** با کدملی ۱۱۲۹۸۱۱۰۳۴ درتاریخ ۱۴۰۳/۱۲/۵ مفقود شده و فاقد اعتبار است.

برگ سبز موتور سیکلت وگو قرمز مدل ۱۳۹۸ به شماره پلاک ۴۷۶۴۸ ایران۱۳۸ شماره شاسی ۱۷۴۱۶ و شماره موتور ۱۸۱۳۲۳۶ به نام **مهدی یار فرخ زادی** مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط است.

www.sharghdaily.ir